

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 030303 18 U
Sarajevo, 16.06.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Branimira Orašanina kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić, u upravnom sporu tužitelja Bobana Transporti d.o.o. Prijedor, ulica Gornji Garevci bb Prijedor, kojeg zastupa Ostoja Kremenović, advokat iz Banja Luke, ulica Maksima Gorkog 17A, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-344-7/18 od 07.08.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ulica Maršala Tita broj 11a, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 16.06.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tužene broj i datum naveden u uvodu, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na Odluku o poništenju postupka javne nabavke broj: 010-1107-3/18 od 06.06.2018.godine, za Lot 2., pa je time odbijen i zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Blagovremeno podnesenom tužbom, tužitelj je protiv osporenog rješenja pokrenuo upravni spor, zbog povrede pravila postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Tužbom ukazuje da i dalje ostaje kod žalbenih razloga da ugovorni organ nije imao osnova da poništi postupak javne nabavke jer iz Zapisnika sa otvaranja ponuda od 05.06.2018.godine, proizilazi da je cijena ponude tužitelja iznosila 1.140.000,00KM što je za 40.000,00 ili za 3,6% više od konkretne, procijenjenije vrijednosti javne nabavke. Dakle ponuđena cijena nije bila znatno veća kako to tvrdi ugovorni organ zbog čega primjenjuje odredbu člana 69. stav 2. tačka e) Zakona o javnim nabavkama BiH, odnosno poništava postupak javne nabavke za Lot 2. U tužbi ističe da u pravilu, ugovorni organ ima uvijek obezbijedena dodatna finansijska sredstva a

tužena se u tom pogledu samo poziva na izjašnjenje ugovornog organa te ne daje nikakvo obrazloženje. Tužitelj smatra da tužena i ugovorni organ zanemaruju činjenicu da odredba člana 69. stav 2. tačka e) Zakona, propisano kumulativno ispunjenje uslova i to da su cijene svih prihvatljivih ponuda znatno veće od obezbijedenih sredstava ugovornog organa. Nesporno je da je cijena ponude tužitelja viša od procijenjenije vrijednosti javne nabavke, ali je sporno što ugovorni organ nije dokazao da nema finansijskih sredstava, niti je obrazložio šta znači „znatno“ viša cijena. Stoga predlaže da Sud BiH tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje kao nezakonito a predmet vrati na ponovno odlučivanje tuženom a tužene obaveže na naknadu troškova postupka u iznosu od 978,50KM.

U odgovoru na tužbu, Ured za razmatranje žalbi BiH, je predlažio da se tužba odbije kao neosnovanu. Zainteresirano lice, uredno obaviješten nije dostavio svoje izjašnjenje.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35 Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz slijedećih razloga:

Iz podataka spisa predmeta konkretne upravne stvari proizilazi da je osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na Odluku o poništenju postupka javne nabavke broj: 010-1107-3/18 od 06.06.2018.godine, za Lot 2. Prema obrazloženju pobijanog rješenja, u konkretnom postupku Drvne biomase Lot 2, ugovorni organ je u tački 8. naveo da je procijenjena vrijednost javne nabavke 1.100.000,00KM., te da se obezbijedenje sredstva odnosi na procijenjenju vrijednost nabavke. S tim u vezi iznos cijene ponude tužitelja koja je za 40.000,00KM veća od procijenjenije vrjednosti za ugovorni organ predstavlja znatno veću vrijednost koju u tom trenutku ugovorni organ nije mogao obezbijediti jer bi morao smanjiti potrebne količine predmetne nabavke što sa aspekta poslovanja za njega predstavlja rizik. U konačnici tuženi je ocijenio da je ugovorni organ pravilno utvrdio odlučne činjenice kada je poništio postupak za Lot 2, i kada je donio odluku u skladu sa odredbom člana 69. stav 2. tačka e). Zakona o javnim nabavkama BiH. Odluku kao u dispozitivu pobijanog rješenja, Ured za razmatranje žalbi BiH je donio u skladu sa članom 228. Zakona o upravnom postupku BiH.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje doneseno je pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

Odredbama člana 69. stav 2. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14) (*Odjeljak B. Ishod postupka javne nabavke /Prestanak postupka javne nabavke*) propisano je da je Ugovorni organ obavezan poništiti postupak javne nabavke u slučaju da su cijene svih prihvatljivih ponuda znatno veće od osiguranih sredstava za predmetnu nabavku (stav 2. tačka e). Zakona). U članu 3. Zakona, propisano je da je Ugovorni organ dužan da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom.

Prvim tumačenjem navedenih zakonskih odredbi ovo vijeće cijeni neosnovanim prigovor iz tužbe kojim se ukazuje da ponuđena cijena tužitelja koja je veća od procijenjene vrijednosti javne nabavke nije znatno veća i da ugovorni organ "u pravilu" ima obezbijeđena finansijska sredstva. Naime, u tenderskom dokumentu (broj: 010-987-3/18 od 16.04.2018.godine, strana 1) ugovorni organ je naveo da procijenjena vrijednost nabavke za dva lota iznosi 5.000.000,00 KM, odnosno da je za Lot 1. vrijednost 4.000.000,00KM a za Lot 2. 1.000.000,00KM. Vijeće cijeni da je u postupcima javnih nabavki pa tak i u konkretnom slučaju, bitno da se i ugovorni organ i ponuđači prilikom nadmetanja pridržavaju uslova postavljenih u tenderskom dokumentu pa stoga ugovornim organima nije ostavljeno na dispoziciji da prihvataju ponudu u slučaju kada nije dostavljena u skladu sa uslovima koji su postavljeni što znači da je u slučaju kada je ponuđena cijena veća od procijenjene vrijednosti, ugovorni organ je dužan poništiti postupak nabavke. Zbog toga je zakonodavac u odredbi člana 69. Zakona o javnim nabavkama BiH propisao uslove postupanja u slučajevima kada ni jedna ponuda nije prihvatljiva. To znači da neosnovano tužitelj ukazuje da je navedenu zakonsku odredbu ugovorni organ morao primijeniti kumulativno jer je odredba iz stava 2. tačka e). jasno propisana. Svako suprotno postupanje i od strane ugovornih organa a tako i ponuđača, predstavlja direktno kršenje člana 3. lex specialis propisa. To znači i da bi svako drugo postupanje ugovornog organa bilo u suprotnosti sa odlukom o pokretanju postupka konkretne nabavke imajući u vidu a je ugovorni organ naveo da je planirana nabavka prema specifikaciji i finansijskom planu te bi se stvarala nesigurna praksa za sve buduće postupke i ponuđače jer kada navodi i planira sredstva te objavljuje finansijski plan, ugovorni organ treba da planira sredstva za tekuće javne nabavke a ne da se osigurava iz budućih sredstava koja su neizvjesna, kako to u tužbi navodi tužitelj.

Iako zakonom nije jasno definisano šta znači cijena ponude koja je znatno veća od procijenjene vrijednosti, to je i ovo vijeće cijenilo da iznos od 40.000,00KM ne može biti prihvaćen kao manje odstupanje niti je ugovorni organ, u konačnici, dužan da prihvata ponudu čija je cijena veća od procijenjene vrijednosti za konkretni Lot obzirom da onda dio tenderskog dokumenta: *procijenjena vrijednost javne nabavke*, postaje bespredmetna.

Također, ugovorni organ u skladu sa odredbom člana 102. stav 2. Zakona o javnim nabavkama BiH, u postupku pravne zaštite dužan je dokazati postojanje činjenica i okolnosti na osnovu kojih je donio odluku o pravima, preduzeo radnje ili propuštanja te proveo postupke, koji su predmet postupka po žalbi. Slijedom navedenog a suprotno prigovoru iz tužbe, ugovorni organ je i po ocjeni ovog vijeća obrazložio razloge poništenja postupka za Lot 2, i za to dostavio dokaze. Ugovorni organ je u aktu broj: 030-1107-5-1/18 od 02.08.2018.godine, obrazložio da su obezbijeđena finansijska sredstva ona koja se odnose na procijenjenu vrijednost javne nabavke odnosno 1.100.000,00KM kako je to i navedeno u tački 8.(strana 5 tenderskog dokumenta), te je dostavljen i trogodišnji plan poslovanja ugovornog organa za period 2018-2020.godina.

U konačnici i tuženi je dao valjano obrazloženje osporenog rješenja, kako je to i propisano u odredbi člana 233, a u vezi sa članom 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16) jer rješenje sadrži razloge i dokaze kojima se rukovodio i na osnovu kojih je organ donio odluku kao u dispozitivu te je odgovoreno na sve navode iz žalbe tužitelja. Prigovor tužitelja

da je tuženi samo dao izjašnjenje ugovornog organa u rješenju nije osnovan, obzirom da tuženi u svakom slučaju može, ako je prvostepeni organ u obrazloženju svog rješenja pravilno ocijenio navode koji se u žalbi iznose, u svom rješenju samo pozvati na razloge iznesene u prvostepenom rješenju.

Konačno, kako je tužba tužitelja odbijena kao neosnovana, u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), ne pripadaju mu ni potraživani troškovi.

Primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), sud je donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

SUDIJA

Branimir Orašanić

